

समिती दर्पण

जुलै - ऑगस्ट २०२२

विद्यार्थी साहाय्यक समिती : दूरध्वनी : ०२०-२५५३३६३९, मोबाईल : ९४०४८५५५३०
ईमेल : info@samiti.org, वेबसाईट : www.samiti.org

समितीविषयी...

ग्रामीण भागातील हजारो विद्यार्थ्यांच्या जीवनात परिवर्तन घडविणारी संस्था आणि युवा परिवर्तनाचे केंद्र म्हणून विद्यार्थी साहाय्यक समितीच्या कामाकडे पाहणे लागले. गुणवत्ता आहे, परंतु पैशांअभावी शहरात येऊन उच्चशिक्षण घेता येत नाही, अशा विद्यार्थ्यांसाठी पुण्यात अतिशय माफक दरात राहण्याची आणि जेवणाची सोय उपलब्ध करून द्यावी, या हेतूने डॉ. अच्युतराव आपटे, स्वातंत्र्यसेनानी हरिभाऊ फाटक, सुमित्राताई केरकर आदींनी सन १९५५ मध्ये समितीची स्थापना केली. पाच विद्यार्थ्यांची वेगवेगळ्या घरी वाराने जेवणाची सोय करण्यापासून कामाला सुरवात झाली. आज समितीची पुण्यात पाच वसतिगृहे आहे. त्यात ७५० विद्यार्थी- विद्यार्थिनींची निवास- भोजनाची व्यवस्था तर आहेच, शिवाय त्यांच्या व्यक्तिमत्त्व विकासासाठी विविध उपक्रम राबविले जात आहेत. स्वच्छता, समता आणि श्रमप्रतिष्ठा या त्रिसूत्रीवर समितीचे काम चालते.

समितीच्या कार्याची पुणे जिल्ह्याबाहेर पायाभरणी

अहमदनगरमध्ये कल्याणराव जाधव वसतिगृहाचे भूमिपूजन

नगरच्या मुलींच्या वसतिगृहासाठी चौधरी फाउंडेशनबरोबर करार

अहमदनगर येथे विद्यार्थी साहाय्यक समितीचे मुलींसाठी वसतिगृह उभारले जाणार आहे. पुण्याबाहेर मुलींसाठी समितीचे हे पहिलेच वसतिगृह असेल. यामध्ये ग्रामीण भागातील गरजू आणि होतकरू उच्च शिक्षण घेणाऱ्या सुमारे ६० विद्यार्थिनींची भोजन-निवासाची व्यवस्था होणार आहे.

या वसतिगृहाच्या उभारणीकरिता लागणाऱ्या निधीसाठी प्रमोद आणि परिमल चौधरी यांनी पुढाकार घेतला आहे. परिमल आणि प्रमोद चौधरी फाउंडेशनतर्फे या प्रकल्पाला आर्थिक मदत केली जाणार आहे. प्रमोद चौधरी यांचे वडील मधुकर चौधरी यांच्या जन्मशताब्दीनिमित्त आणि त्यांचे आजोबा दादा चौधरी यांच्या १२५ व्या जन्मदिनानिमित्त फाउंडेशनतर्फे नगरमध्ये हे सामाजिक काम उभे राहत आहे.

या संदर्भात विद्यार्थी साहाय्यक समिती आणि परिमल आणि प्रमोद चौधरी फाउंडेशन यांच्यात ता. १६ ऑगस्ट रोजी करार झाला. करारावर समितीच्या वतीने अध्यक्ष प्रतापराव पवार आणि फाउंडेशनच्या वतीने विश्वस्त प्रमोद आणि परिमल चौधरी यांनी स्वाक्ष्या केल्या. यावेळी समितीचे कार्यकारी विश्वस्त तुकाराम गायकवाड, विश्वस्त, कार्यकर्ते आदी उपस्थित होते.

ग्रामीण भागातील गरीब, गरजू, गुणवंत विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासाचा वसा घेतलेल्या विद्यार्थी साहाय्यक समितीने पुण्याबाहेर आपल्या

कार्याची मुहूर्तमेढ रोवली. अहमदनगर येथे उभारण्यात येणाऱ्या मुलांसाठीच्या वसतिगृहाचे भूमिपूजन ता. १४ ऑगस्ट रोजी दुबईस्थित प्रसिद्ध उद्योजक विनोद जाधव यांच्या हस्ते झाले. विद्यार्थीप्रिय पर्यवेक्षक रमाकांत तांबोळी यांनी अहमदनगरमध्ये वसतिगृह उभारण्याचे पाहिलेले स्वप्न त्यांच्या पश्चात त्यांच्या माजी विद्यार्थ्यांच्या प्रयत्नांने प्रत्यक्षात येणार आहे.

रिमझिम पावसात, अतिशय आल्हाददायक वातावरणात झालेल्या या कार्यक्रमाला ग्रेनडा देशाच्या दुबईतील राजदूत रोज- अँन बेंजामिन आवर्जून उपस्थित होत्या. या शिवाय स्नेहालय संस्थेचे प्रमुख गिरीश कुलकर्णी, समितीचे विश्वस्त भाऊसाहेब जाधव, तुषार रंजनकर, नगरसेवक सचिन जाधव, मुख्य कार्यकारी अधिकारी चंद्रकांत कुलकर्णी, समितीचे कार्यकर्ते, माजी विद्यार्थी उपस्थित होते.

विनोद जाधव यांच्या आर्थिक मदतीतून हे वसतिगृह

बांधण्यात येणार आहे. हे वसतिगृह म्हणजे केवळ इमारत उभी न राहता, वसतिगृहाचे एक आदर्श मॉडेल तयार व्हावे, अशी त्यांची इच्छा आहे. त्यासाठीच

या वसतिगृहाच्या स्थापत्यरचनेचे काम आंतरराष्ट्रीय कीर्तीचे आर्किटेक्ट दीपक घुगरी यांच्याकडे सोपविले आहे. स्थानिक साहित्य, साधनसामुग्री आणि स्थानिक कौशल्य वापरून हे काम केले जाणार आहे. भरपूर सूर्यप्रकाश, खेळती हवा आणि अभ्यासासाठी योग्य वातावरण अशी वैशिष्ट्ये असणाऱ्या या इमारतीच्या रचनेचे सादरीकरण यावेळी घुगरी यांनी केले. वसतिगृह उभारणीच्या कामात स्नेहालय परिवारातील सर्व कार्यकर्ते हातभार लावतील, अशी ग्वाही देत गिरीश कुलकर्णी यांनी कुटुंबाकडून १ लाख रुपये मदत जाहीर केली व ५ लाख रुपये जमा करून देण्याचे आश्वासन दिले. याशिवाय समितीचा दुबईस्थित माजी विद्यार्थी विजय कदम यांनीही १ लाख रुपयांची मदत जाहीर केली.

समितीच्या माजी विद्यार्थ्यांचे संघटन, एकोपा आणि कार्यपद्धतीचे कौतुक यावेळी सर्व वक्त्यांनी केले. समितीचे

विद्यार्थी साहाय्यक समितीने पुण्याबाहेर पाऊल टाकले आहे. समितीच्या सामाजिक कामासाठी विनोद जाधव यांच्यासारख्या दानशूरांचे आर्थिक पाठबळ लाभत आहे. आता प्रत्येक जिल्ह्यात एक वसतिगृह उभारण्यासाठी प्रयत्न समितीने करावा.

- भाऊसाहेब जाधव, समितीचे विश्वस्त, कार्याध्यक्ष, मराठवाडा मित्रमंडळ

स्थापत्यकलेचा उत्कृष्ट नमुना असलेल्या अनेक इमारती संबंधित शहराची ओळख आहेत. मात्र आता एकाच पद्धतीने इमारती बांधल्या जात असल्याने सर्व शहरे, गावे सारखीच दिसू लागली आहे. कल्याणराव जाधव वसतिगृहाची इमारत मात्र या परिसराला वेगळी ओळख देईल.

- दीपक घुगरी, वास्तुरचनाकार

कार्यकारी विश्वस्त तुकाराम गायकवाड यांनी प्रास्ताविक केले. समितीचे नगरमधील माजी विद्यार्थी नंदकुमार देशपांडे यांनी मनोगत व्यक्त केले. रवींद्र देशपांडे यांनी आभार मानले.

गरीब मुलांसाठी वसतिगृह उभारण्याची वडिलांची इच्छा होती. या वसतिगृहाच्या रूपाने त्यांची इच्छा पूर्ण करण्याचा प्रयत्न आहे. गरीब मुलांच्या जीवनात बदल शिक्षणामुळेच घडू शकतो, म्हणून या क्षेत्रात सामाजिक काम करण्याचा निर्णय घेतला. वैयक्तिक मदत करण्याऐवजी आपल्या कामाचा पुढील अनेक पिढ्यांनाही कसा उपयोग होईल, याचा विचार केला.

- विनोद जाधव, उद्योजक, दुबई

गेली १८ वर्षे मी शिक्षण क्षेत्रात काम करत आहे. तो माझा ध्यास आहे. त्या प्रेमापोटीच मी या कार्यक्रमाला उपस्थित राहिले. सगळ्यांना समान संधी कधीच मिळत नाही, काहीना मार्गदर्शनाची गरज असते. विद्यार्थ्यांमध्ये गुणवत्ता, कौशल्य असते, फक्त त्यांना पाठबळाची गरज असते. त्यांना प्रोत्साहन देऊन त्यांचे जीवन घडविण्याचे काम समिती करत आहे.

- रोज- अँन बेंजामिन, ग्रेनडा प्रांत राजदूत, दुबई

सूत्रसंचालन सुनीता झिंजाड यांनी केले. या कार्यक्रमाचे अतिशय नेटके नियोजन समितीच्या नगरमधील माजी विद्यार्थ्यांनी केले होते.

भोजनालयाने अनुभवला गिंडी सरांचा जिव्हाळा

भोजनालय आणि वसंतराव गिंडी सर हे अतूट नाते समितीच्या अनेक विद्यार्थ्यांनी आणि कार्यकर्त्यांनी अनेक वर्षे अनुभवले आहे. समितीचे संस्थापक अच्युतराव आपटे यांच्या सांगण्यावरून सन १९६६ पासून गिंडी यांनी भोजनालयाची जबाबदारी सांभाळली. कोणत्याही पदाची अपेक्षा न ठेवता निरपेक्षपणे त्यांनी काम केले. अनेकदा पहाटे मुलांबरोबर भाजी खरेदीसाठी टेंपोतून जात. भोजनालयासाठीच्या खरेदीला त्यांनी शिस्त लावली.

विद्यार्थ्यांवर त्यांचे अतिशय प्रेम होते. जेवणात गोड पदार्थ असेल तेव्हा तो मुलांनी जास्तीत जास्त खावा, यासाठी ते स्पर्धा लावत. त्यांनी समितीच्या कामात दिलेल्या योगदानाबद्दल कृतज्ञता व्यक्त करण्यासाठी आपटे वसतिगृहातील भोजनालयाला वसंतराव गिंडी यांचे नाव देण्यात आले. या नामकरण कार्यक्रमासाठी १०२ वर्षीय गिंडी सर १५ ऑगस्ट रोजी समितीत आले, तेव्हा भोजनालयात प्रवेश करताच त्यांचा चेहरा उजळला. अनेक माजी विद्यार्थ्यांशी त्यांनी संवाद साधला. त्यांच्या उपस्थितीमुळे समितीतील पूर्वीचा दिवस पुन्हा अनुभवला,

अशी भावना अनेकांनी यावेळी व्यक्त केली. अनेक विद्यार्थ्यांसह स्वतः गिंडी सरांनी आठवणींना उजाळा दिला. गिंडी सरांचे कुटुंबीय यावेळी उपस्थित होते. या वयातही सर समितीच्या आठवणीत कसे रमतात, हे

त्यांच्या कुटुंबीयांनी यावेळी आवर्जून सांगितले. कायम सामाजिक बांधिलकी जपणाऱ्या गिंडी सरांनी जाताना समितीला देणगी म्हणून १ लाख रुपयांचा धनादेश स्वतः सही करून दिला.

आठवणीचे पान

देणगीचा इ.एम.आय.

अपर्णा बापट- घोडके

विद्यार्थी साहाय्यक समिताला नियमितपणे देणगी देणारे अनेक जण आहेत. प्रसंगानुरूप, आपल्या कुवतीनुसार प्रत्येक जण देणगी देत असतो. पण एक व्यक्ती अशी आहे, जी इ.एम.आय. भरावा, त्याप्रमाणे दर महिन्याला १०० रुपये देणगी देते.

माधवी टेमगिरे असे त्यांचे नाव. स्थापत्य अभियंता असलेल्या माधवीताई शापूरजी पालनजी अँड कंपनीमध्ये गेल्या १६ वर्षांपासून उपव्यवस्थापक पदावर कार्यरत आहेत. त्यांचे पती विनायक टेमगिरे हे समितीचे माजी विद्यार्थी. त्यांच्याबरोबर त्या पहिल्यांदा समिती पाहायला आल्या. विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासासाठी अतिशय नियोजनबद्ध पद्धतीने, शिस्तीत चालणारे समितीचे काम पाहून त्या खूपच प्रभावित झाल्या. सामाजिक कार्याची त्यांना आवड आहे, पण मनात असूनही एकरकमी देणगी देणे बरेचदा शक्य होत नाही. त्यामुळे कर्जाचा इएमआय भरण्यासाठी आपण ज्याप्रमाणे दर महिन्याला पैसे बाजूला ठेवतो, तसेच सामाजिक कार्यासाठीही ठेवले तर..., असा विचार करून त्यांनी दरमहा १०० रुपये देणगी विद्यार्थी साहाय्यक समितीला देण्यास सुरवात केली. गेली पाच वर्षे नियमितपणे दरमहा त्या हा देणगीचा इएमआय समितीकडे जमा करतात.

विद्यार्थी कड्डा

माझी समिती माझे कुटुंब

समिती म्हणजे कल्पवृक्ष, समिती एक आधारवड, समिती म्हणजे मायबाप, समिती म्हणजे सर्व काही... खेडेगावातून येणाऱ्या गरीब कुटुंबातील मुला-मुलींची नुसती राहायची सोय न करता त्यांचा सर्वांगीण विकास करून उज्वल भविष्य घडवणारी आपली विद्यार्थी साहाय्यक समिती.

पुणे जिल्ह्यातील दौंड तालुक्यातील खामगाव या खेड्यातील आर्थिक दुर्बल कुटुंबातील मी शिक्षणासाठी पुण्यात आले. निवास- भोजनासाठी समितीच्या वसतिगृहात प्रवेश मिळाला. समितीतील पाच वर्षांचे वास्तव्य माझ्या आयुष्याला कलाटणी देणारे ठरले आहे. या पाच वर्षांत समितीने मला माझीच नवीन ओळख करून दिली.

सन २०१७ मध्ये मला समितीच्या वसतिगृहात प्रवेश मिळाला. जेव्हा मी राहायला आले तेव्हा मला सगळ्यांत जास्त आश्चर्य एका गोष्टीचे वाटले. ते म्हणजे वसतिगृहाच्या एकाही खोलीला कुलूप नव्हते आणि यातूनच लक्षात आला, मुलींचा एकमेकींवर असलेला विश्वास आणि त्यांचे एकजूटीने राहणे. समितीमधील मुलींचे प्रेमळ म्हणून बोलणे, मोठ्या मुलींचा बहिणीसारखा आदर, पर्यवेक्षिका ताईचे मुलींशी गप्पा मारून त्यांना समजून घेणे, हे सगळे मनात घर करून राहिले.

पर्यवेक्षिका ताई म्हणजे मुलींची चांगली मैत्रीणच. मुली आपल्या अडचणी मोकळेपणाने ताईंना सांगतात, त्याही त्यावर लगेचच उपाय सांगतात. माझ्यासाठी तर पर्यवेक्षक ताई म्हणजे एक गुरू, मैत्रीण. त्यांच्यामुळे घराची उणीव कधीच भासली नाही. समितीमध्ये दिवसाची सुरुवात होते योगासनांनी. ही योगासने आरोग्याची काळजी घ्यायला शिकवतात. कमवा- शिका योजना स्वतः पैसे कमवून स्वावलंबी होण्याचा अनुभव देते. रोजचे चार तास काम जबाबदारीची जाणीव करून देते. समितीत होणारे कार्यक्रम आत्मविश्वास वाढवतात व नवीन वाटचाल करण्यासाठी प्रेरणा देतात. दर महिन्याला करावी लागणारी पालक भेट, घरी जाऊन आल्याचा आनंद देते. समितीच्या कार्यकर्त्यांशी संवाद हा तर एक वेगळाच आनंद असतो.

समितीतील प्रत्येक गोष्ट खूप काही शिकवते. आज मी जी काही घडले आहे, त्याचे श्रेय समितीत माझ्यावर झालेल्या संस्कारांना आहे. याबाबतीत मी समितीची कायम ऋणी राहीन. समितीतून परतीचा प्रवास जवळ आला असला तरी समितीशी जोडलेले नाते, समितीने दिलेला आत्मविश्वास, इच्छाशक्ती, समितीने केलेले संस्कार या सर्व गोष्टींची खूप मोठी शिंदरी आयुष्यभर सोबत राहील.

- वैष्णवी सुनील उबाळे, एम. एस्.सी. नवरोसजी वाडिया कॉलेज, पुणे

उमंग

घेईन मी झेप आकाशी नाही हटणार मी माझ्या धैर्याशी येईल किती वारे वादळ माझ्या या वाटेशी पंख जरी छाटले माझे नाही छाटू शकणार कोणी उमंग माझी पुन्हा उठेन, पुन्हा लढेन पुन्हा उठेन मी आकाशी नाही हटणार मी माझ्या धैर्याशी स्वप्न जरी मोठे असले जिद्द माझी काही कमी नाही नाही हटणार, नाही रडणार लढणार मी माझ्या स्वतःशी जरी मी हरले, जरी मी रडले सांभाळणार मी स्वतःला टोचला जरी काटा पायाला काढून टाकणार त्याला जरी पसर असला काट्यांचा सोडणार नाही मी माझ्या वाटेशी खचले जरी मी स्वतःशी नाही हटणार मी माझ्या धैर्याशी घेईन मी झेप आकाशी नाही हटणार मी माझ्या धैर्याशी..!

- जमुना सोळंके

शिंपल्यातील मोती

समितीच्या वास्तव्यात स्वत्वाची जाणीव

मी स्नेहा फडके, पूर्वाश्रमीची कु. जयश्री गोडबोले. सोलापूर जिल्ह्यातील मोहोळ हे माझं गाव. अकरावी एस.एस.सी.मध्ये ७५ टक्के गुण मिळवून मी तालुक्यात पहिली आले होते. माझा मोठा भाऊ हेमंत गोडबोले माझ्याआधी दोन वर्ष पुण्यात पुणे विद्यार्थी गृहात राहून एस. पी. कॉलेजमध्ये बी.एस्.सी. करत होता. मी एसएससी उत्तीर्ण झाल्यानंतर त्याने पुण्यात मुलींसाठी वसतिगृह आहे का, याचा शोध घेतला, तेव्हा त्याला विद्यार्थी साहाय्यक समितीची माहिती मिळाली. त्याने मला समितीत आणले.

मला गरवारे कॉलेज ऑफ कॉमर्समध्ये प्रवेश मिळाला. मला स्कॉलरशिप मिळत होती, त्यामधून समितीचा खर्च वळता करून उरलेले पैसे मला देण्याचे कॉलेजने मान्य केले होते. मी १९७४ ते १९७८ अशी ४ वर्षे समितीत राहात होते.

पहिले वर्ष इंग्रजी माध्यमाशी जुळवून

घेण्यात, मैत्रीणींशी ओळख होण्यात गेले. खेड्यातून, शेणामातीच्या घरातून समितीच्या चकाचक वसतिगृहात राहणे स्वप्नवतच वाटत होते. आमच्या रेक्टर पाटकरताईना मी मला पार्ट टाइम काम करण्याची गरज असल्याचे सांगितले होते. त्यानंतर मला समितीच्याच कार्यालयात 'मैत्रीच्या पलीकडे' या षण्मासिकासाठी दुपारी ४ ते ७ असे काम मिळाले. त्या कामाचा मला नुसता आर्थिकच नाही तर अनुभवाचाही खूप उपयोग झाला. त्यावेळी अच्युतराव आपटे, राजाभाऊ पटवर्धन, कमलताई पाध्ये, शांताताई मालेगावकर, बा. रं. देशपांडे, यादवराव कुलकर्णी यांच्यासमवेत

काम करण्याची संधी मिळाली.

मासिकाच्या कामानिमित्त मला पुण्यातील विविध ठिकाणी पाठवत. कसे जायचे, कसे बोलायचे, याचे मार्गदर्शन करत. त्यामुळे बरेच पुणे माहीत झाले. कॉलेजमध्ये जे पुस्तकातून शिकत होते, उदा. business correspondence, filing, communication skills याचा मला प्रत्यक्ष अनुभव या पार्ट टाइम कामात मिळत होता. त्याचा मला पुढील आयुष्यातही खूप उपयोग झाला. त्या मासिकात लेख लिहिण्यासाठी मला त्यावेळच्या संपादिका कमलताई पाध्ये यांनी प्रोत्साहन दिले.

'चार तास काम' या योजनेअंतर्गत मी समितीमध्ये शिवणकाम करत असे. कॉलेजच्या तिसऱ्या वर्षी मी 'भारतीय अर्थव्यवस्थेचे पुनरुज्जीवन' या अर्थशास्त्रीय निबंध स्पर्धेत भाग घेतला आणि मला पारितोषिक मिळाले. ते घेण्यासाठी आयुष्यात पहिल्यांदा मुंबईला गेले. विशेष म्हणजे माझ्या पालक म्हणून शांताताई

मालेगावकर त्या कार्यक्रमाला उपस्थित होत्या!

त्यानंतर 'ग्रामीण विद्यार्थ्यांच्या समस्या' या दूरदर्शनवरील युवादशन कार्यक्रमांमध्ये ६ जणांच्या गटात मला सहभागी होता आले. तेथून आल्यावर निर्मलाताई पुरंदरे यांनी मुलींच्या वसतिगृहात माझे जाहीर कौतुक केले.

समितीच्या या चार वर्षांच्या वास्तव्यात मी खूप बदलले. स्वत्वाची जाणीव झाली. आत्मविश्वास वाढला. कॉलेजच्या तिसऱ्या वर्षात असतानाच बँकांच्या परीक्षा घ्यायला सुरुवात केली. शेवटचे वर्ष पूर्ण होण्याआधीच मी बँक ऑफ महाराष्ट्रामध्ये रुजू झाले..! निवृत्तीनंतर आता कृतज्ञता म्हणून समितीमध्ये कार्यकर्ता म्हणून काम करते. इथे काम करताना खूप ऊर्जा मिळते, मागे वळून बघताना खूप समाधान वाटते.

- स्नेहा फडके, माजी विद्यार्थिनी

स्वातंत्र्यदिनी मिळाला निरोगी आरोग्याचा मंत्र झेंडावंदन कार्यक्रमात डॉ. जगन्नाथ दीक्षित यांचे विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन

भारतीय स्वातंत्र्याचा अमृत महोत्सव साजरा होत असताना विद्यार्थी साहाय्यक समितीतील विद्यार्थ्यांना निरोगी आरोग्याचा मंत्र डॉ. जगन्नाथ दीक्षित यांनी दिला. ता. १५ ऑगस्ट रोजी समितीच्या डॉ. आपटे वसतिगृहाच्या प्रांगणात डॉ. दीक्षित यांच्या हस्ते झेंडावंदन झाले. सर्व विद्यार्थ्यांनी एनसीसी कॅडेट भागवत कोकोटे यांच्या सूत्रसंचलनाखाली ध्वजाला मानवंदना दिली. श्रीकांत जायभाये, ओमकार भोसले, सुप्रिया गायकवाड, मालन जगताप, आर्या देशमुख, गायत्री साळुंखे यांनी राष्ट्रगीत सादर केले. यावेळी समितीचे विश्वस्त, कार्यकर्ते, माजी विद्यार्थी उपस्थित होते.

झेंडावंदानंतर डॉ. दीक्षित यांनी दीक्षित डाएटचे

मर्म उलगडून दाखवले. फक्त दोन वेळा जेवण हा दीक्षित डाएटचा फॉर्मूला सांगताना त्यांनी त्यामागची शरीरशास्त्राच्या दृष्टीने कारणमीमांसा स्पष्ट केली. अन्नपदार्थ पोटात गेल्यानंतर काय घडते, हे अतिशय सोप्या भाषेत विद्यार्थ्यांना सांगितले.

कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक समितीचे कार्यकारी विश्वस्त तुकाराम गायकवाड यांनी केले. डॉ. दीक्षित यांचा परिचय साक्षी गाडेकर हिने करून दिला. वैष्णवी कुलकर्णी हिने देशभक्तीपर गीत सादर केले. सूत्रसंचालन अंगारकी मांडे, ओमकार शिंदे यांनी केले. नेहा गाडे हिने बासरीवर वाजविलेल्या वंदे मातरम गीताने कार्यक्रमाची सांगता झाली.

दोन वेळा जेवा आणि निरोगी राहा

तरुण वयापासूनच आजारांना दूर ठेवा, असे सांगत डॉ. दीक्षित यांनी दैनंदिन जीवनात चार गोष्टी आत्मसात करण्यास सांगितल्या.

१. दिवसातील भुकेच्या दोन वेळा निश्चित करा.
२. त्याच वेळात ५५ मिनिटांपर्यंत जेवा, जे काही आवडेल ते खा.
३. साखरेचे सेवन कमीत कमी करा.
४. रोज ४५ मिनिटे चाला.

मुलांच्या आरोग्यासाठी अभियान

स्थूलपणाची समस्या शालेय विद्यार्थ्यांमध्येही सध्या वाढू लागली आहे. त्यामुळे या मुलांना, विशेषतः त्यांच्या पालकांना जागरूक करण्यासाठी १५ ऑगस्ट ते १४ सप्टेंबर या काळात डॉ. जगन्नाथ दीक्षित आरोग्य जाणीव जागृती अभियान राबविणार आहेत. ७५ व्या स्वातंत्र्यदिनाच्या निमित्ताने ते मुलांच्या आहाराविषयी ७५ व्याख्याने देणार आहेत.

कार्यकर्ता कक्षाला कै. निर्मलाताई पुरंदरे यांचे नाव

विद्यार्थी साहाय्यक समितीच्या माजी कार्यकारी विश्वस्त, सामाजिक कार्यकर्त्या निर्मलाताई पुरंदरे यांना कार्यकर्त्यांच्या कामाविषयी विशेष आत्मीयता आणि विश्वास होता. त्यामुळेच त्यांच्या स्मृतींचे जतन करण्यासाठी डॉ. अच्युतराव आपटे वसतिगृहातील कार्यकर्ता कक्षाला त्यांचे नाव देण्यात आले. समितीचे पदाधिकारी, कार्यकर्ते आणि पुरंदरे कुटुंबातील सदस्यांच्या उपस्थितीत हा नामकरण कार्यक्रम झाला.

निर्मलाताईंनी ग्रामीण भागातील महिला, मुलांसाठी काम करत त्यांच्या जीवनात परिवर्तन घडवले. लोकांची मानसिकता बदलून समाजपरिवर्तन करण्यासाठी खूप परिश्रम घ्यावे लागतात. त्यासाठी संयमाची गरज

असते, जी निर्मलाताईंच्या कामातून दिसते, असे प्रतिपादन समितीचे अध्यक्ष प्रतापरव पवार यांनी यावेळी केले.

दूरदृष्टी, व्यापक विचार, अचूक नियोजन यातून निर्मलाताईंनी आपले कार्य विस्तारले. केवळ आर्थिक मदत नाही तर समाजाने

सामाजिक कामात सहभाग घ्यावा, यासाठी त्या आग्रही असायच्या. त्यांनी कुटुंबाबरोबरच समाज कार्याला नेहमी अग्रस्थानी ठेवले. त्या समाज परिवर्तनाच्या प्रेरणास्रोत होत्या, अशा शब्दांत मान्यवरांनी निर्मलाताईंच्या आठवणींना उजाळा दिला.

यावेळी त्यांच्या कन्या माधुरी, पुत्र अमृत यांच्यासह कुटुंबीय, वनस्थळी संस्थेच्या सचिव भारती भिडे, कोषाध्यक्ष सुषमा साठे, संगणक तज्ज्ञ डॉ. दीपक शिकारपूर, कार्यकारी विश्वस्त तुकाराम गायकवाड, विश्वस्त संजय अमृते, तुषार रंजनकर, रत्नाकर मते, कार्यकर्ते व कर्मचारी उपस्थित होते. यावेळी चित्रफितीच्या माध्यमातून निर्मलाताईंच्या कार्याची ओळख करून देण्यात आली.